

Forsøg paa at paavise selve Smittestoffet og finde nye Vaccinationsmetoder, er det dog godt, at det endelig bliver taget fat paa at søge Smitteoverføringen Veje og de mest rationelle Desinfektionsmetoder belyst, thi Mund- og Klovesygen er med det Omfang, den efterhaanden har naaet, ved at blive en Faktor i Landbrugets og dermed i hele Landets Økonomi. I 1924 var der her i Landet 8 000 Besætninger, der var angrebet, og i indeværende Aar vil vi komme op paa et langt højere Tal. Denne Bevilling har jo imidlertid længere Sigt, paa et Arbejde ud i Fremtiden, men Sygdommen rejser jo ogsaa Spørgsmaal paa kortere Sigt, Spørgsmaal vedrørende den praktiske Bekæmpelse paa det Grundlag, der i dette Øjeblik er givet.

Jeg vil gerne understrege den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Brorsen, da han henstillede til Ministeren at tage Initiativet til en Revision af de gældende Bestemmelser. Jeg tror, at som Forholdene har udviklet sig, maa man bede om, at dette Initiativ hurtigt sættes ind. De Egne, jeg repræsenterer, hærger i dette Efteraar af Sygdommen i en Grad, der vel nok er voldsommere, end Tilfældet har været i nogen anden Egn. Jeg har haft Lejlighed til at iagttage den Fremgangsmaade og den Administration, som de nu gældende Bestemmelser giver Anledning til, og jeg maa sige, at jeg er blevet forfærdet over at se dette System i Virksomhed. Jeg vil gerne først sige, at jeg tror, man maa gøre sig klart, at selve Afspærrings- og Isolationssystemet faktisk i dette Øjeblik er brudt sammen. Det ligger utvivlsomt i, at dette System i sin nuværende Form paa mange Punkter er beregnet paa en Tilstand, hvor Epidemien ikke er nær saa omfattende, men i det Øjeblik Epidemien bliver voldsom og naar en større Udstrækning, kommer det tidt helt ud i det meningsløse. Jeg har ikke Sagskundskab til at bedømme, om det er rigtigt, hvad mange praktiske Mænd siger, at selve Afspærringssystemet maa opgives, men jeg tror at turde sige, at hvis Afspærringssystemet skal opretholdes, bør Administrationen undergaa gennemgribende Forandringer, hvis den da skal kunne kaldes forsvarlig overfor dem, der har Sygdommen i deres Besætning, og forsvarlig overfor Statskassen.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen nævnte det meningsløse i, at der umiddelbart efter, at den praktiserende Dyrlæge, naar Sygdommen er udbrudt i en Besætning, ved Opslag har afspærret Ejendommen og givet Instruktioner om, hvordan Ejeren skal

forholde sig, kommer Politiet bilende for at opslaa et nyt Skilt. Jeg vil gerne tilføje, at det synes ikke mindre urimeligt, at den tilsynsførende Dyrlæge derefter kommer for at gentage det, som den praktiserende Dyrlæge og Politiet allerede har forrettet. Denne Ordning, at Tilsynet ikke føres af den praktiserende Dyrlæge, blev jo indført paa et Tidspunkt, da Epidemien var mindre udbredt, og da de praktiserende Dyrlæger af Hensyn til deres Praksis helst var fri for at komme i de smittede Besætninger for ogsaa derved at begrænse Smittefaren, men nu er Forholdet jo det, at de praktiserende Dyrlæger i en saadan Egn hver eneste Dag i deres Praksis kommer i smittede Besætninger, og Bestemmelsen er derfor meningsløs.

Jeg vil ogsaa gerne tilføje, at den Maade, hvorpaa Rensning og Desinfektion gennemføres, i mange Tilfælde er en Haan mod al økonomisk Administration. Det er mig bekendt, at dette Desinfektionsarbejde administreres noget forskelligt i de forskellige Egne af Landet, men jeg har liggende for mig overordentlig mange Eksempler paa, at det offentlige Udgifter ved Beskæftigelsen af en Mand ved Desinfektion, Befordringsudgifter iberegnet, har været gennemsnitlig 32 Kr. pr. Dag, samtidig med at Manden har faaet Kosten paa den paagældende Ejendom. Selve Arbejdslønnen er vist ikke for stor, men Befordringsudgifterne er efterhaanden blevet en afgørende Faktor i Omkostningerne ved Mund- og Klovesygens Bekæmpelse. Jeg vil i øvrigt sige, at overfor den Maade, hvorpaa Statskassen øser Penge ud til Administration af hele denne Ordning, virker det nærmest komisk, naar det forlanges, at den enkelte Ejer skal betale Sprit og Tjære til Behandling af Kreaturerne Klove samt Koste, Skurebørster og Sæbe.

Jeg tror, at Ordningens overordentlige Bekostelighed — der er i det sidste Aar hertil medgaaet ca. 5 Mill. Kr. af Statskassens Midler — har sin Rod i, at der i Virkeligheden foreligger to Opgaver ved Bekæmpelsen af Sygdommen, den ene en rent veterinærmæssig og den anden den rent praktiske administrative Gennemførelse af det, der maa anses for fornødent ud fra veterinærmæssige Synspunkter, og denne sidste Del af Opgaven, tror jeg man tør sige, magter Veterinærfysikatet slet ikke. Derved er vi sikkert kommet ud i en saadan Tilstand, at man kan sige, at en enkelt administrativt dygtig Mand, en Mand med fornøden Myndighed, i Spidsen for selve den praktiske Administration af Ordningen